

Họp báo ngày 10 tháng 4 năm 2022

2022年4月10日の支援集會に参加された皆さんへ

Khi quyết định kháng cáo lên tòa án tối cao, tôi đã và đang phải chịu những áp lực rất lớn vì tôi được biết tỉ lệ sẽ được trắng án rất thấp (theo tôi được biết ở Nhật tỉ lệ từ "có tội" đến "vô tội" chỉ là 0,2%) và bởi vì tôi chỉ là một thực tập sinh người nước ngoài. Tôi cũng phải đau khổ đối diện với các phương tiện truyền thông và những lời bình luận của công chúng ở Nhật cũng như đất nước của tôi. Nhưng được sự giúp đỡ về vật chất và tinh thần của rất nhiều người tôi kháng cáo không chỉ cho bản thân mình mà còn cho tất cả các thực tập sinh và vì những người phụ nữ khác nữa, tôi xin cảm ơn tất cả mọi người.

最高裁判所に上訴するかどうかを考えたとき、無罪判決の割合が非常に低いと言われ（日本では「有罪」から「無罪」となる比率はわずか0.2%しかない）、私は外国人技能実習生であるため、さらに大きなプレッシャーにさらされる不安がありました。私の問題は、日本だけでなく、私の国であるベトナムでも、大きく報道されており、メディアやパブリックコメントに向き合わなければならないことを考え、悩みました。しかし、多くのかたから、寄付金と精神的な支援していただき、私は自分自身のためだけでなく、すべての技能実習生や他の女性のためにも最高裁へ上訴することにしました。支援していただいている皆さんに感謝したいと思います。

Tôi không thuyết phục bởi phán quyết của tòa Phúc thẩm Fukuoka vào ngày 19 tháng 1 năm 2022. Dưới đây là những lý do:

2022年1月19日の福岡控訴裁判所の判決には、私は納得できません。理由は次のとおりです。

1. Tôi hoàn toàn không làm tổn thương, không vứt bỏ và che dấu xác các con của tôi. Vào ngày xảy ra sự việc ngày 15 tháng 11 năm 2022, lúc đó mặc dù rất đau đớn về tinh thần và thể xác nhưng tôi đã cố gắng làm hết sức những gì có thể cho các con của tôi. Với tình yêu của 1 người mẹ tôi không thể để các con mình nằm lạnh lẽo ở trên tấm nệm đầy máu. Tôi đã cẩn thận trải tấm khăn trắng vào thùng giấy, để các con tôi vào bên trong, đắp thêm tấm khăn màu xanh bên trên. Vì trời hôm đó rất lạnh, tôi đã để thùng giấy đó vào thêm một thùng giấy to màu trắng lớn hơn vì tôi sợ các con bị lạnh và tôi đã dùng băng keo trong dán lại để nhìn cho giống như một quan tài. Tôi để thùng giấy đó trên kệ mây gần ngay cửa ra vào. Đó là nơi xứng đáng nhất trong phòng của tôi. Ở Việt Nam, phong tục của chúng tôi là để quan tài gần ngay cửa ra vào để cho mọi người đến viếng xác. Tôi còn gửi các con của tôi 1 bức thư và mong

muốn rằng các con tôi có thể yên nghỉ và sống thật tốt ở bên kia thế giới.

1. 私は絶対に双子の子どもたちの体を傷つけたり、捨てたり、隠したりしていません。事件当日、2022年11月15日当時、精神的にも肉体的にも非常に苦しかったです。しかし、私は子どもたちのためにできる限りのことをしようとしていました。母親の愛情で、血まみれのマットレスの上で子どもたちを冷たくさせることはできませんでした。私は丁寧に茶色の箱に白いタオルを敷いて、二人の子どもをねかせ、青いタオルを子どもたちにかぶせました。その日はとても寒い日だったので、子どもたちが寒くないように、もう少し大きな白い箱の中に入れて、棺のようにセロハンテープで止めました。そして、ドアの近くにある低い棚の上に安置しました。そこが部屋の中で一番ふさわしい場所でした。ベトナムでは、棺桶をドアの近くに置いて、人々のご遺体を訪問する習慣があります。子どもたちが安らかに天国で元気に暮らせることを願って、子ども達に手紙を書きました。

2. Tôi không thể nói với công ty và nghiệp đoàn về việc mình mang thai và và việc thai chết lưu. Trong suốt hơn 2 năm làm việc ở công ty tôi đã bị phân biệt đối xử, thường xuyên bị la mắng và việc bà chủ khai báo với cảnh sát đã hỏi han tôi nhiều lần về việc mang thai là không đúng sự thật. Nghiệp đoàn đã không nói gì với tôi về việc thực tập sinh không bị phạt khi mang thai và sinh con tại Nhật, tôi đã nhiều lần nhờ nghiệp đoàn can thiệp để xin nghỉ phép có lương nhưng luôn nhận được câu trả lời là "bên công ty không có ngày nghỉ có lương vì chúng tôi là người nước ngoài" và tôi đã không được nhận 1 ngày phép nào trong 2 năm qua cả. Nhiều lần khác tôi cũng không hề nhận được sự giúp đỡ của nghiệp đoàn. Với một công ty và nghiệp đoàn như thế tôi vô cùng sợ hãi, tôi sợ hãi bị đuổi về nước. Ngày 16 tháng 11 năm 2020 ở trong bệnh viện, đứng ngồi xung quanh tôi là bác sĩ, y tá, người công ty và nghiệp đoàn khoảng 9, 10 người, tôi đã vô cùng hoảng sợ, không ý thức mình đang nói gì, đây là chuyện cần tế nhị nhưng tôi đã bị tra hỏi trước mặt mọi người. Tôi đã phải trải qua hoàn cảnh vô cùng khắc nghiệt, sợ hãi mãi đến chiều tối hôm đó tôi không thể nói ra được việc mang thai và thai bị chết lưu.

2. 私は、妊娠と死産について会社と組合に言えませんでした。会社で2年以上働いている間、私は差別され、しばしばひどく叱られました。そして、社長が、警察の取り調べの報告に書かれている、「妊娠について何度も私に尋ねた」というのは真実ではありません。また、組合は、日本で妊娠して出産しても不利益を受けないことについて、技能実習生である私に何も言いませんでした。さらに、私は何度も組合に有給休暇を求めましたが、「あなた達は外国人なので、会社側は有給休暇を出しません。」と言われ、有給休暇はもらえませんでした。私は組合から何の助けも得られませんでした。そのような会社と組合を、私は非常に恐れていました。私は、妊娠がわかると帰国させられることを恐れていました。2020年11月

16日、病院で、私の周りに立っているのは、医師、看護師、会社の人々と組合の人、約9、10人で、みんなの前で質問されました。とても怖くて混乱していて、自分が何を言っているのかわかりませんでした。私は非常に厳しい状況に置かれ、怖くて、夕方まで妊娠や死産したことを話せませんでした。

3. Hành động của tôi bị xem là có tội phải chăng vì tôi là một thực tập sinh người nước ngoài. Nếu tôi là một người Nhật có lẽ tôi đã không bị đem ra xét xử. Vậy có phải tòa án đang có sự phân biệt đối xử không?

3. 私は外国人技能実習生だから、私の行動は有罪とされたのではないですか？もし私が日本人だったら、おそらく起訴されず、裁判にかけられなかったと思います。それでは、裁判所は、外国人を差別していることになりませんか。

4. Hành động của tôi bị xem là có tội thì số phận của những người mẹ mang thai sẽ như thế nào trong trường hợp đơn độc khi sẩy thai, thai chết lưu? Điều chúng tôi cần là được chữa trị những đau đớn về thể xác và tinh thần, được bảo vệ và hướng dẫn để xử lý trong trường hợp thai chết lưu chứ không phải bị bắt vào đồn cảnh sát để điều tra, ra tòa và bị kết tội.

4.私の行為が有罪になったら、孤立流産や死産したケースで母親の運命は、今後どうなりますか？ 私たちに必要なのは、警察による逮捕や起訴、裁判ではなく、肉体的な治療と精神的なケア、死産の場合の対処する為のガイダンスや保護です。

Nguyện vọng của tôi là xin tòa án minh xét cho tôi được trắng án. Xin mọi người tiếp tục ủng hộ và nâng đỡ tôi. Tôi xin chân thành cảm ơn mọi người đã lắng nghe tôi nói.

私の願いは最高裁判所が、無罪判決を言い渡すことです。今後ともよろしくお願いいたします。私の話を聞いてくれた皆さんへ、心より感謝申し上げます。